

[Justitsministeren]

så godt kan varetage. Jeg mener også, at det ved et salg er noget, vi kan få en god indtjening af, for vi skal selvfølgelig have mange penge for det.

Derfor har vi haft et embedsmandsudvalg, der har overvejet løsningerne. Man har peget på to hovedmodeller. Den ene drejer sig om en selskabsform, hvor bilinspektionens nuværende opgaver skal overføres til et selskab – og jeg forestiller mig, at det skal være et landsdækkende koncessioneret selskab – den anden er en autorisation af private værksteder.

Jeg mener, at den første mulighed er den bedste og har derfor besluttet, at det videre arbejde i forbindelse med privatiseringen skal koncentrere sig om aktieselskabsformen. Jeg lægger herved vægt på, at denne løsning giver de bedste muligheder for et samlet salg af synshallerne og det tilhørende tekniske udstyr. Samtidig vil en selskabsform gøre det muligt at udnytte det nuværende personales erfaring og uddannelsesmæssige baggrund, så vi altså beholder den ekspertise, vi har i dag.

Den udredning, jeg her nævner, er sendt til Folketinget, og den henviser jeg til.

J. K. Hansen (S):

Jeg skal takke ministeren for svaret. Den omtalte udredning har jeg læst om i avisen, den er ikke tilgået mig endnu; men det er jo dejligt, at man får besvaret spørgsmålene både mundtligt og skriftligt.

Men jeg er alligevel en smule skuffet over det svar, justitsministeren giver. Jeg mener at kende justitsministeren som en mand, der sætter færdselssikkerheden i højsædet – det har jeg da følt under forskellige konferencer, jeg har deltaget i, hvor ministeren også har været med – og det er jo således, at det område, vi her taler om, Statens Bilinspektion, er et område, der har arbejdet med syn, køreprøver, færdselsuhedsbehandling for politiet og for domstolene, assistance for politiet ved kontrol på landevejene med efterfølgende erklæringsarbejde, fastsættelse af vilkår for handicappedes motorisering, deltagelse i det lokale færdselssikkerhedsarbejde, altså netop færdselssikkerhed, det er det, Statens Bilinspektion i dag står for, og jeg forstår egentlig ikke, hvordan det skulle kunne gøres bedre ved, at staten afhænder dette område og laver et privat selskab. Det behøver ikke absolut at være godt, fordi man nu har en anden

model i nogle andre lande; der er jo ikke spor i vejen for, at Danmark kan være et foregangsland med hensyn til at gøre færdselssikkerheden bedre.

Men det helt konkrete spørgsmål er – for jeg går ud fra, at Statens Bilinspektion er en moderne institution, som justitsministeren nu har haft ansvaret for i hvert fald i over 6 år, og som han i givet fald har haft mulighed for at forbedre – hvordan kan det egentlig gøres bedre?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg mener, at Statens Bilinspektion i dag er en velfungerende institution; deri er vi ganske enige – der er jo også sket en ret kraftig udbygning af den i disse år med nye synshaller – men jeg mener samtidig, at vi ligesom de lande, jeg nævnte, kan varetage færdselssikkerhed på en lige så god måde, hvis det bliver et koncessioneret selskab. Det er derfor, jeg af de to modeller har valgt den form at arbejde videre på, for i en koncession kan jo indsættes de betingelser, som skal være til stede for at varetage de opgaver, som hr. J. K. Hansen ganske rigtigt nævnte.

Jeg gør også opmærksom på – og det lægger jeg vægt på – at personalet, der har været inddraget i drøftelserne, peger på selskabsmodellen som den bedste, og at vi regner med, at en væsentlig del af dem vil gå over i et sådant selskab. Vi har ikke færdigudformet sagen, og det er heller ikke meningen, at jeg siger, på hvilket grundlag vi arbejder videre, men jeg skal da gerne på de måder, jeg får mulighed for det, når vi kommer frem til sagen og ser, om der er nogen, der vil købe det, oplyse, hvordan vi varetager de opgaver af færdselssikkerhedsmæssig karakter, som jeg er ganske enig med hr. J. K. Hansen om er særdeles vigtige.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg tror, jeg med sikkerhed kan fastslå, at oplysningsretten til tanken om privatisering af Statens Bilinspektion ikke ligger hos justitsministeren. Jeg er tilbøjelig til at tro, at oplysningsretten til denne privatisering ligger et helt andet sted i regeringen; herom skal jeg afholde mig fra at stille spørgsmål til justitsministeren. Mit spørgsmål til justitsministeren lyder derimod, om fordele og ulemper ved en privatisering i det hele taget er blevet bedømt og i bekræftende fald af hvilket organ.